

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 18 april 1929 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 17 § i lagen den 28 juni 1918 angående villkorlig straffdom.

Genom en den 25 februari 1929 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 154, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

om ändrad lydelse av 17 § i lagen den 28 juni 1918 (nr 531) angående villkorlig straffdom.

Härigenom förordnas, att 17 § i lagen den 28 juni 1918 angående villkorlig straffdom skall, i nedan angivna del, erhålla följande ändrade lydelse:

17 §.

Beslut om — — — inhämtas.

Har framställningen — — — övervakaren.

Varning skall meddelas den dömda personligen. Är han ej personligen tillstädes vid det sammanträde, då beslutet om varning fattas, skall denna snarast möjligt meddelas honom av domstolens ordförande eller, om domstolens ordförande i den ort. Underrättelse om dylikt förordnande skall tillika med beslutet om varningen och, i den mån det finnes erforderligt, protokoll jämte övriga handlingar i ärendet ofördröjligen insändas till den, som skall meddela varningen; och åligger det honom att, så snart ske kan, om meddelad varning underrätta den domstol, som fattat beslut om varningen. Den, som skall meddela varning, äger att förordna om den dömdes inställelse för mottagande av varning.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1929.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för förslaget, får utskottet hänvisa till de vid propositionen fogade protokollen.

Propositionen. I propositionen föreslås vissa ändrade bestämmelser i fråga om meddelande av varning åt villkorligt dömd. 17 § i lagen angående villkorlig straffdom innehåller föreskrift, att om den dömd ej är tillstädes vid det sammanträde, då beslut om varning fattas, varningen skall meddelas honom av domstolens ordförande, inför vilken han har att personligen inställa sig. I de fall, då den dömd uppehåller sig å annan ort, kan denna bestämmelse medföra kostnader och annan olägenhet. Till undvikande härav stadgas nu i förslaget, att domstol, som beslutar om varning, äger förordna, att varningen skall meddelas av ordföranden i domstolen i den ort, där den dömd vistas.

Utskottet. Utskottet har vid granskning av förslaget icke funnit anledning till erinran mot detsamma och får alltså hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 18 april 1929.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman*, greve *Spens*, *Larson* i Lerdala*, *Klefbeck*, *Svenson* i Eskhult*, *Öhman* och *Julin*, *Teodor*;

från andra kammaren: herrar *Björkman*, *Lindqvist* i Halmstad, *Lindley**, *Johansson* i Brånalt och *Sjögren**, fröken *Wellin* samt herrar *Olsson* i Rimforsa och *Rudén*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.